

L'Oracional Valencià o el menyspreu a la llengua

Dc, 8/07/2015 per Catalunya Religió

(Josep Miquel Bausset) Els valencians, des de fa segles, tenim prohibida la nostra llengua a l'Església. Ja fa uns anys, l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL) va aprovar la traducció dels textos litúrgics al valencià i els va remetre als nostres bisbes, que encara no s'han dignat ni a contestar (com manifestà el bon bisbe **Rafael Sanus**) el que van rebre.

Malgrat això, l'AVL ha continuat treballant a favor de la nostra llengua a l'Església. Fa unes setmanes va eixir l'Oracional Valencià, una obra de 366 pàgines que ha publicat l'AVL i l'Associació Ecumènica de Cristians pel Valencià, i que [va ser presentat](#) el dijous 25 de juny.

En la presentació al text de l'Oracional, **Pere M. Orts**, President de la Comissió de Textos Religiosos de l'AVL, ens recordava que "el dictamen sobre la llengua dels valencians del Consell Valencià de Cultura, de 13 de juliol de 1998", feia una "crida al món eclesial", per tal que se sumara a la valencianització de l'Església, una crida que l'Església Valenciana (?) continua menyspreant. L'AVL, "des del primer moment, va voler contribuir a facilitar la versió en llengua valenciana dels textos litúrgics", una tasca "llarga i costosa, feta a partir de preceptiva versió llatina del Missale romanum", per així oferir-los a les comunitats cristianes.

Ha estat la Comissió de Textos Litúrgics de l'AVL, qui ha publicat ara aquest Oracional Valencià, que inclou les pregàries amb la Bíblia, els deu manaments i altres fórmules bíbliques per a la vida cristiana, a més de les fórmules de la tradició eclesial, els sacraments, les pregàries d'ús general, la celebració de l'any litúrgic, pregàries a la Mare de Déu i als sants, oracions per l'Església i pel món, les pregàries pels malalts i pels difunts, les benediccions, un apèndix en llatí i un complex índex.

En la introducció d'aquesta obra, **Francesc Aracil**, President de l'Associació Ecumènica de Cristians pel Valencià, fa un repàs de "l'ús catequètic i devocional de la llengua valenciana", amb exemples com, fra Guillem Anglès, la Bíblia atribuïda a fra **Bonifaci Ferrer**, el Misteri d'Elx o la producció religiosa de **Bernat Oliver**, **Francesc Eiximenis**, **Antoni Canals**, **Vicent Ferrer**, **Isabel de Villena** i **Joan Roís de Corella**. També es menciona l'Eucologi de mossèn **Vicent Sorribes** i el Llibre del Poble de Déu, del P. **Pere Riutort**. L'amic Francesc Aracil ens dóna alguns criteris orientadors que s'han seguit en l'elaboració de l'Oracional, com el bíblic i litúrgic, el tradicional i popular, el plural i ecumènic o el catequètic i pastoral.

Aquest Oracional Valencià, preparat per l'AVL i per l'Associació Ecumènica de Cristians pel Valencianisme, amb una aportació destacada de mossèn August Monzon, s'ofereix "a la consideració dels bisbes i dels fidels", per tal d'afavorir la pregària en valencià. Per això el professor Ramon Ferrer, President de l'AVL, ha

destacat “les virtuts d’aquest devocionari amb voluntat ecumènica, que aplega textos catòlics, protestants, ortodoxos o anglicans”.

Dissortadament, i malgrat la bona voluntat de l’AVL, la publicació de l’Oracional [ha estat mal rebuda](#) per l’arquebisbat de València, que en un comunicat del 24 de juny, lamentava “que lo hayan hecho ustedes por sí y ante sí, sin las debidas autorizaciones de este arzobispado”. El text de l’arquebisbat de València creu que la publicació de l’Oracional, no és “la manera correcta ni la mejor, de proceder”. Incomprensiblement, l’arquebisbat, que ha donat sempre el silenci per resposta (i per això els textos litúrgics continuen dormint el son dels justos en algun calaix del palau arquebisbal) s’enutja per la iniciativa que ha pres l’AVL. Algú ho entén? És la política del, ni fer, ni deixar fer! I és que si totes les peticions de l’AVL han estat ignorades sistemàticament per la Província Eclesiàstica Valentina, per a la publicació del Missal Romà en valencià, ¿què volen els bisbes? Que continuem així tota la vida?

Espere que els [cinc bisbes del País Valencià](#) (i confie sobretot en el bisbe **Enrique Benavent**, de Tortosa) reflexionen i rectifiquen la seua opinió sobre l’Oracional i sobre el Missal Romà, per tal que tinguen en consideració aquest Oracional, el recomanen als capellans i l’utilitzen ells mateixos. I tant de bo que aviat, els textos litúrgics en valencià siguin aprovats per Roma. Tot i que és evident que això depèn en bona part dels bisbes valencians, ja que com diu la coneguda frase, “de Roma ve, allò que abans ha anat”.

Encara estan a temps de rectificar, si no volen que l’Església siga recordada com a enemiga de la llengua i de la cultura dels valencians, que és com ha actuat en els darrers segles. Per això no em sorprèn l’actitud de molts valencians d’allunyar-se de l’Església, ja que la veuen com una força espanyolista, espanyolitzadora i colonial, que tracta els valencians amb menyspreu.

Josep Miquel Bausset *és monjo de Montserrat*